

Visitaforedrag

Biskop Kari Mangrud Alvsvågs visitas
til Oppegård, Kolbotn og Greverud menigheter 23.-28.april 2024

Innledning

Spontane gledesutbrudd som kommer rett fra hjertet skal man lytte til, og jeg har lyst til å starte dette foredraget med å referere ett jeg opplevde torsdag! Jeg kom rett fra omvisning i Roald Amundsens hjem på Svartskog, og naturen ville tydeligvis understreke polfarerens strev og dramatiske endelikt ved å servere oss en kraftig haglskur på veien til sangandakt på Greverud sykehjem. Der ble jeg møtt av en smekkfull kantine, og fra taket hang det håndlagede papirtulipaner produsert av beboerne. Jeg kjente varmen komme tilbake, og etter at vi i tillegg hadde sunget «No livnar det i lundar» sa jeg at våren minner oss om Guds gode skaperkraft og det lyset Jesus kom med. Og da kom det høyt og kontant fra salen: «Ja, Gudskjelov og takk!» Et dyptfølt uttrykk for at vi trenger lyset, håpet, troen på vår og varme både inne i oss og i naturen, og ikke minst fellesskapet der vi kan dele alt dette.

I løpet av denne visitasen har jeg sett og hørt at dere som tilhører kirken i Oppegård, Kolbotn og Greverud uttrykker mye takknemlighet for å høre til her. Og jeg har møtt mange aktører i lokalsamfunnene som kirken er en del av, som både verdsetter kirken, og inviterer og utfordrer til mer samarbeid.

I dette foredraget vil jeg oppsummere inntrykk fra dagene her, og på bakgrunn av dem, den innleverte visitasinnberetningen og annen kunnskap vi har om både kirken og kommunen, forsøke å inspirere og utfordre kirke og lokalsamfunn til å skape «Mer himmel på jord». Som ramme for foredraget har jeg valgt å bruke Den norske kirkes nye strategiplan, som også Borg bispedømme har gjort til sin. Der finner vi tre strategiske mål som jeg bruker som overskrifter. Disse er:

Kirken åpner rom for tro

Kirken er der livet leves

Kirken er mer for flere

Dere finne hele strategiplanen bakerst i foredraget.

Kirken åpner rom for tro

«Vi hadde egentlig ikke tenkt til å døpe barne vårt, men nå har vi lært så mange fine sanger her, og hatt det så fint i kirkerommet at vi lurer på om det hadde vært fint å gjøre det likevel»

Dette var en del av en samtale mellom to mødre på Babysang i Sofiemyr kirke, overhørt av en av de frivillige på kjøkkenet.

Den sier mye om den betydningen babysang har på valget dagens foreldre har om å døpe eller ikke.

I vår kirke er **dåp** av stor betydning på mange måter. Det er en hellig handling i seg selv, der vi tror «Gud tar imot oss og forener oss medKristus» som det heter i dåpsliturgien. Men dåp er også mer: Den kan åpne rom for tro blant alle rundt den som døpes; gjennom dåpsgudstjenesten, og gjennom de opplevelsene kirken får anledning til å tilby gjennom sin undervisning og læring. Og der ungdom og voksne selv tar et valg om å bli døpt, enten det er som konfirmanter eller som et resultat av tilbud om drop-in-dåp, blir det et tydelig vitnesbyrd som påvirker omgivelsene. Og åpner for undring og tro.

Kirkene her i området har høye og gode tall på veldig mye arbeid, så det oppleves nesten som litt dårlig gjort å starte med et område med lave tall, men det er altså tilfellet når det gjelder dåp. Det betyr ikke at det arbeides dårlig med det, men at befolkningssammensetning, samfunnsutvikling og trender gjør at vi må finne nye måter å jobbe på for at flere skal nås med dåpens gave. Vi vet at storbyer som Oslo har enda mye lavere tall; og nærheten dit fra Follo gjør at dere antagelig rammes av trender derfra tidligere enn andre. Men ikke mist motet!

For i Borg har vi jobbet systematisk med å innhente kunnskap om hvilke faktorer som er viktige når valget om dåp skal tas. Her er de tre viktigste funnene vi gjorde gjennom tjenestedesign-prosjektet «Dåpsreisen», og av alle tilpasninger vi måtte gjøre under pandemien:

- Mange er usikre på om de er gode nok, siden de ikke går fast i kirken
 - Det må være mulig å velge tid og sted for dåp som passer familien
 - Dåp i egne dåpsgudstjenester oppleves som nært og personlig, noe som rangeres høyt
- Oppsummert betyr dette at kirken må ta et brukerperspektiv i sitt strategiske arbeid med dåp. For å hjelpe lokalkirken i dette arbeidet har bispedømmet laget et forslag til en «dåpserklæring» vi oppfordrer menighetsrådene til å ta frem i et rådsmøte og lage sin egen versjon av. Her kan menigheten formulere hva dåpsøkende kan forvente av kirken når de begynner å vurdere dåp, og hvordan de ansatte skal arbeide strategisk med invitasjon til dåp.

Jesu egne ord «Hva vil du jeg skal gjøre for deg?» kan gjerne inspirere oss til å ta brukerperspektivet i møte med mennesker også i andre sammenhenger enn dåp, for eksempel i møte med **ungdom**:

Jeg fikk oppleve et veldig inspirerende møte med de ansatte i ungdomsarbeidet. Her finner vi både fagpersoner i fulle stillinger, og yngre som har små deltidsstillinger ved siden av studier og jobb. Kolbotn og Greverud har i årtier vært kjent for sitt solide ungdomsarbeid. Det har rekruttert en lang rekke ansatte til kirkelig tjeneste, og enda viktigere; åpnet rom for tro hos tusenvis av unge gjennom korarbeid, konfirmantleirer og andre aktiviteter. Det er mye styrke i å ha gode tradisjoner på et arbeidsfelt, og samtidig er det ikke bare enkelt å skulle sammenlignes med tidligere storhetstider. Nå er det viktig å ikke bare kopiere det som har fungert tidligere, men å involvere ungdom selv i å beskrive hva de trenger, og i hvordan arbeidet kan utformes i dag. Et tema som ble drøftet var å ta opp igjen tradisjonen med egne ungdomsgudstjenester. Det er flott at det blir lagt opp til flere muligheter for kristen praksis, uansett om det blir i form av egne søndagsgudstjenester eller mindre omfattende samlinger på hverdager.

At det drives en ungdomskafe hver lørdag med kun frivillig ungdom som ledere er intet mindre enn imponerende. Og det er veldig fint å høre om hvordan kveldene med korøvelser også er åpne for de som bare vil komme innom og henge litt, eller bare være med på skumringsstunden.

I møter med både kommuneledelse og skoleledelse denne uka har samarbeid om arbeid for og med ungdom vært tema. Jeg vil oppfordre kirken til å presentere sine tilbud for kommunen, samordne sine tiltak med de kommunale slik at de ikke konkurrerer, men er utfyllende, og å tilby sin kompetanse der den kan være til hjelp. Så vil jeg oppmuntre kommunen til å gjøre seg kjent med hva kirkens aktiviteter betyr for unges livsmestring, og til å invitere til samarbeid om felles mål. Et konkret område som ble nevnt i et av møtene var behovet for lavterskel samtalegrupper for ungdom. Her er kirken i Borg i gang med å ta i bruk et opplegg Svenska kyrkan har utviklet, og som har fått gode tilbakemeldinger, kalt «Meningen med meg». Det er fullt mulig å etablere dette som et samarbeid der kursledere fra kirke og kommune leder grupper sammen.

Barn og unges psykiske helse ble satt på dagsorden under et åpent møte under visitasen, der særlig mange konfirmantforeldre møtte opp. I det engasjerende foredraget ble det presentert forskning som viser markante forskjeller i psykisk helse før og etter smarttelefonens inntog. Det handler om en økning i stress, og langvarig stress kombinert med sårbarhet gir økte psykiske problemer. Foredragsholderens trøst til foreldre var at dette ikke er deres feil, og at utfordringene ikke kan løses ved at hver enkelt foresatt må bli strengere. Det må løses på samfunnsnivå, ved lovregulering. Jeg deler denne forståelsen. I Norge har vi tidligere snudd uheldig utvikling innen helse og mestring ved lovregulering. Det skulle være nok å nevne etablering av vinmonopol i stedet for spritsalg på hvert hjørne, og røykeloven. Det handler ikke om å innskrenke den enkeltes frihet, men om å velge bort ubegrenset tilgang til et gode som kan være skadelig, av hensyn til sårbare grupper. Dette dreier seg om solidaritet og nestekjærlighet. Jeg vil oppfordre alle til å bruke både stemme og stemmerett for å støtte de som vil beskytte våre unge mot det som har vist seg å være et gode med en veldig ubehagelig bakside.

Fordi alle mennesker er skapt i Guds bilde, og har den samme ukrenkelige verdi, og fortjener å bli tatt vare på av fellesskapet.

Til slutt i dette avsnittet vil jeg si noe om **gudstjenesteliv og kirkens undervisning og læring**. For det er virkelig helt sentrale arenaer for å skape rom for tro og inspirasjon til å følge etter Jesus.

Kirken her har et ganske unikt, variert og rikt gudstjenesteliv. De ulike typene gudstjenester som feires er utviklet over tid, og mange mennesker finner seg til rette i gudstjenestefellesskapene. Den kirkemusikalske bredden er stor, og vi vet hvor viktig det er at kirken ivaretar et mangfold, og både forvalter tradisjon og søker fornyelse. Ekstra flott var det å høre velsignelsen lyst på nord-samisk. Vi vet at skogfinner, kvener/norskfinner og samer er en del av kirken i alle kommuner i Borg bispedømme, men ikke alltid synlige. Et slik språklig uttrykk for at kirken har en mangfoldig medlemsmasse betyr svært mye.

Jeg vil oppfordre menighetene til å være på stadig jakt etter nye samarbeidspartnere rundt gudstjenestelivet i lokalmiljøene. Færre går i kirken bare av ren vane, de fleste trenger en anledning og en eller annen form for tilknytning til det som skjer der. At akkurat vår forening har et oppdrag i gudstjenesten i dag, kan være den grunnen noen trenger.

Jeg må føye til noen ord om Oppegård menighet. Den er veldig annerledes enn de to store arbeidskirke-menighetene her, og må finne sin egen vei. Det er flott å se hvordan lokale krefter brukes i gudstjenestene der. Kirken er en viktig identitetsfaktor i det lille lokalsamfunnet, og det er viktig at den også er tilgjengelig utover gudstjenestene. Jeg støtter menighetsrådets ønske om å kunne ha Åpen kirke for turfolk og lokale når det er hensiktsmessig. 150-års jubileet i 2026 kan også være en anledning til å involvere store deler av lokalmiljøet, også de som kommer flyttende uten å ha røtter og historie der. Kirkegården rundt, med Maren Juuls grav, hun var en rik velgjører og hjalp mange utsatte, kan være et spennende sted for en skoleklasse å lære om lokalhistorien.

Barne- og ungdomsarbeidet er både stort og godt i menighetene. Årssamtalene for trosopplæringen, eller kirkelige undervisning og læring, som vi nå skal gå over til å kalle det, definerte uken før visitasen noen mål basert på resultater og erfaringer. Jeg vil løfte frem et par av dem: Et var at ressursene må brukes der menneskene faktisk er. Dette vil jeg støtte helhjertet. Fremover blir det viktig å se på hvordan vi bruker ressursene våre, og da må tiltak uten oppslutning utvikles. Ett annet mål var bedre promotering av tiltak. Vi kan vel aldri bli gode nok på kommunikasjon, og selv om både Kolbotn og Greverud ligger langt fremme på dette feltet, har folk med god kompetanse og gjør mye godt arbeid, er det utfordrende å nå ut med informasjon. Selv om den nye planen for kirkelig undervisning og læring bygger ned skillene mellom breddetiltak og kontinuerlig arbeid må vi som folkekirke aldri gi opp målet om å nå bredt ut til alle døpte og andre interesserte.

Det siste målet jeg vil ta frem handlet om **frivillighet**. Dette gjelder jo ikke bare trosopplæringen, men dette feltet har nok i større grad enn mye annet menighetsarbeid

vært drevet av ansatte. Vi kan ikke lenger forvente økning i antall stillinger, så jeg applauderer en fornyet satsing på frivillighet i bred forstand.

Kirken er der livet leves

«Det hadde vært så utrolig fint for elevene å få se en prest og en imam sammen i skolen!»

Uttalelsen kom fra en av skolelederne jeg fikk møte på Ingieråsen ungdomsskole etter at jeg hadde hatt en time for 9.trinn om det å leve sammen i et mangfoldssamfunn.

Lokalsamfunnene i Nordre Follo er ikke blant de aller mest sammensatte hva befolkning angår, men dette er nå i rask endring. Som folkekirke ønsker vi å bidra til å bygge broer mellom religioner og kulturelle ulikheter. Besøket mitt i skoleklassen var et lite bidrag til det. Elevene ble utfordret til å si sin mening om hvordan vi som samfunn takler å leve med ulike meninger og synspunkt, og hvor gode vi er til å akseptere mangfold. De var utrolig reflekterte og engasjerte, og det var tankevekkende å høre dem fortelle om grupper i samfunnet de mener sliter med å med å bli akseptert, eller som blir utsatt for skjellsord og hatmeldinger bare på grunn av bakgrunn eller seksuell orientering.

Jeg støtter fullt ut skolelederens tanke om at dialog på lederplan reduserer konfliktnivå og øker forståelse mellom oss. Her har vi gode erfaringer i Borg med Dialogdager i Østfold, der elevene på samme dag besøker flere religioners hellige hus og får lære om ytringsfrihet, diskriminering og rasisme. Dette er det fullt mulig å gjøre også i Nordre Follo, og kirken bidrar gjerne til det. Som folkekirke har vi et ansvar for å løfte tros- og livssystematikken i den offentlige samtalen, og for å ta initiativ til møteplasser for dialog som vi kan eie sammen.

Skolen og barnehagen er den mest sentrale arenaen for å skape et robust mangfoldig samfunn med sterk demokratisk forankring, og dere som arbeider der skal vite at vi i kirken heier på dere, og verdsetter den daglige innsatsen som gjøres der til beste for våre unge. Skolen hverken kan eller skal løse alle utfordringer på egenhånd. Det ansvaret må vi som storsamfunn stå sammen om, både foreldre, organisasjoner og andre samfunnsaktører. Som kirke kan vi bidra på flere måter. Jeg vil oppfordre kommune og kirke til å formalisere avtaler om samarbeid. Det kan gjerne gjøres ved å ha en overordnet plan for hele kommunen som omtaler de tre områdene beredskap/kriser, gudstjenester i skoletiden og samarbeid om å nå de faglige kompetansemålene. I avtalen bør det også inngå en rutine for faste møtepunkt mellom skole og kirke. Så kan hver enkelt skole sammen med lokalkirken finne den beste måten å oppfylle avtalen på. Jeg vet at det finnes masse godt samarbeid og gode relasjoner allerede, det har jeg fått høre mye godt om fra skole og kommune denne uken. Tydelige avtaler gjør samarbeidet mer robust, og gjør det lettere å hente gode ideer fra hverandre.

I Norge blir andelen eldre stadig høyere. De som har bygget og båret samfunnet gjennom et langt liv får nå færre hender til å hjelpe seg enn vi har vært vant til. Vi må derfor både være kreative og samarbeidsvillige for å sikre en verdig alderdom for alle. Kirken har et spesielt ansvar for å sikre at alle mennesker får oppfylt sin rett til få dekket sine åndelige og eksistensielle behov når de er blitt hjelpetrengende. En måte å gjøre det på er å arrangere sangandakter og andre treff på **sykehjemmer og institusjoner**. Som nevnt i innledningen fikk jeg delta på dette på Greverud sykehjem, og jeg er helt sikker på at sang, latter og ord om håp bidrar til et bedre liv. I møtet med ledere for denne delen av kommunens virksomhet ble det satt ord på at samarbeidet fungerer litt ulikt ulike steder, og jeg vil oppfordre kommunen til å arbeide for like godt tilbud til beboere uansett hvor man bor. Dette er også et område der skriftlige avtaler hjelper begge parter til forutsigbart og planmessig samarbeid.

I møtet ble også behovet ansatte i helsetjenesten har for veiledning når de står i krevende situasjoner og i møte med død identifisert. Kirken bistår med kompetanse og faglighet, her sitter både prester og diakoner på mye erfaring. Flere har også veilederutdanning.

Kirkens **diakoni** har et særskilt blikk for mennesker i en sårbar situasjon og for naturens krise. Menighetene har en felles plan med fire områder: Nestekjærlighet, inkluderende fellesskap, vern om skaperverket og kamp for rettferdighet. Det er inspirerende å se alt som skjer på dette feltet i menighetene. Sorgarbeid, ulike treff, svelesteking på bofellesskapet og språkkafeen på lørdager. Denne ble spesielt trukket frem under møte med Nordre Follo kvalifiseringscenter der jeg fikk en orientering om kommunens arbeid med flyktinger. Fra kirkens side er det ønskelig å ta opp igjen praksisen med å ta imot innføringsklassene i kirkene. Dette falt ut under pandemien og er ikke kommet i gang igjen. Vi ser gjerne at diakonen blir invitert til et møte for å se på mulighetene til det.

Jeg vil berømme kommunen for vedtaket om å si ja til alle staten ber dem om å ta imot. At flykningetjenesten har fått tilhold i et nyoppusset signalbygg midt i Kolbotn sentrum vitner om at dette er et arbeid som prioriteres høyt. Det varmer. Og det var høyst fortjent at kommunen ble nominert til Bosettings- og integreringsprisen til IMDI (Integrerings og mangfoldsdirektoratet) i fjor

At kirken bidrar på dette feltet er grundig forankret i dens oppdrag, slik det kommer til uttrykk i Jesu ord om at når vi tar imot en fremmed tar vi også imot ham (Matt 25).

Vern om skaperverket hører med til diakoniens fire områder, og jeg har sett at menighetene er med i sertifiseringsordningen «grønn menighet». Det grønne og bærekraftige kommer også til uttrykk gjennom hvordan kirkegårdene stelles og ivaretas. Det er ønskelig at maskinparken kan fornyes, slik at grøntarbeidet kan utføres bærekraftig og klimavennlig.

Kirkegårdene i området her, frekventeres daglig av mange av kommunens innbyggere. Jeg kaller i blant kirkegårdene «de levendes hage». Her bearbeider folk sin sorg, og her hedres

minne til de døde. Kirken ivaretar gravferdsforvaltningen på vegne av storsamfunnet for alle kommunens innbyggere, og jeg ser med stolthet at det gjøres med både grundighet og omtanke. Kirkegårdsarbeidere jeg traff på møtet med de ansatte fortalte om en travel, men fin sesong, som er i anmarsj, og om daglige meningsfulle oppdrag med å møte mennesker som besøker kirkegårdene og også å bistå ved urnenedsettelse. De fortalte om lyshavet som møter dem etter mørkets frembrudd ved høytidene og Allehelgen. Jeg vil oppfordre til at kirkene kan holdes åpne for lystenning og stillhet de dagene kirkegårdene har mest besøk.

Kirkevergen har lagt frem et forslag til gravferdsmelding som det er viktig kommunen får behandlet. Det er viktig å planlegge langt frem på dette feltet, det tar tid å etablere nye gravplasser som møter befolkningens ønsker i en ny tid.

Kirken er mer for flere

«Vi skal rive ned veggene-i dobbel forstand!»

Ordene tilhørte ikke en bygningsarbeider, men kommunedirektøren, som fortalte begeistret om ideen til et nytt prosjekt på rådhuset i møtet jeg hadde med hans ledergruppe og kommunens valgte ledelse denne uka. Han fortalte om et planlagt innovasjonssenter som skal møte de utfordringene man står overfor. For kommunene må tenke radikalt annerledes fremover. Gårsdagens svar fungerer ikke for fremtidens utfordringer. Det blir færre hender og flere oppgaver. At vegger må rives er et uttrykk for at vi må vekk fra silo-tenkning og fremme samhandling og samskaping- i tillegg til at det kan bli et helt konkret resultat at innovasjonssenteret åpner rådhuset mot torget.

Kirken ønsker å være en aktiv bidragsyter i innovasjonsarbeidet kommunen nå tegner opp, og delta på møteplasser som blir skapt. Tros- og livssynsaktører må hverken gjemme seg bort eller bli holdt ute, vi er gjerne med på å rive vegger slik at kirken kan bli mer for flere.

I møtet med kommunen ble det også identifisert mange andre muligheter for samskaping. --
-Tanken om en slags «pensjonistmesse» for 67-åringer der muligheter for aktiv samfunnsdeltakelse gjennom frivillighet presenteres er god, og kirken vil kunne bidra med mye der.

-Videre er kommunen bedt om å samordne tilbud for ungdom på Ski storsenter slik at eier ikke må forholde seg til mange frittstående aktører. Her ser vi gjerne på muligheter.

-Utenforskap og ensomhet er en stor utfordring. Kirken ønsker å være med på å bekjempe dette blant annet gjennom sine mange tilbud om fellesskap og medvirkning.

Et gjennomgående trekk i den samskapingen som må skje fremover er at vi må starte med å finne ut hvilke utfordringer det er som skal løses, og så gjøre det på tvers av gammel sektortenkning. KA's håndbok for samskaping skiller mellom tynn og tykk samskaping, der den tynne er at innbyggere og sivile aktører inviteres til planlegging og kreative prosesser

uten at de nødvendigvis får ansvar for selve produksjonen av tjenester. Dette rimer godt med hvordan jeg tenker at kirken kan bidra i innovasjonsarbeidet til en kommune. Kirke og kommune har en overordnet samarbeidsavtale. Jeg støtter ordfører i tanken om at den kan utvikles, og suppleres med underavtaler på ulike felt, som det tidligere nevnte eksempel om skole-kirke samarbeidet.

I et storsamfunn vil det alltid være mennesker som har behov for litt ekstra **tilrettelegging og støtte**. Dette er et område der vi som fellesskap stadig har behov for holde frem menneskeverdet og alle menneskers ukrenkelig verdi og rett til et verdig liv.

Under visitasen fikk jeg besøke OK Service på Sofiemyr, og møtte et arbeidsfellesskap som struttet av glede og mestring. Her får alle bidra ut ifra sine forutsetninger, oppleve arbeidsdager med mening og samhold, og utføre tjenester som betyr noe for samfunnet. For kirken er det både mulig å bruke tjenestene deres, fremsnakke og promotere virksomheten, og tenke over hvordan vi kan sørge for at våre møteplasser er tilgjengelig og attraktive for de ansatte i livet som leves utenom arbeidstiden.

Avslutning

I løpet av visitasen har jeg fått møte alle de tre nyvalgte menighetsrådene, og fellesrådet for hele kommunen. Det er god blanding av kontinuitet og fornyelse i rådene, noe som gir et godt utgangspunkt for arbeidet i fire-årsperioden som ligger foran. Jeg er glad for at det allerede er satt i gang arbeid med å fornye eller utvikle strategiplaner. Jeg oppfordrer dere til å se deres strategier i sammenheng med Kirkemøtets og bispedømmerådets strategier, slik at vi sammen får stor kraft for å nå våre mål om at stadig flere skal erfare «mer himmel på jord.» I det strategiske arbeidet vil dere ha god nytte av kirkens eget digitale verktøy «Kirka vår».

Jeg er glad for at fellesrådet har prioritert at menighetsrådene har en administrativ ressurs i de daglige lederne. Det var tydelig i møtet med rådene at dette blir verdsatt høyt.

I en tid hvor vi leter etter gode måter å organisere og utvikle kirken på blir erfaringene herfra med denne modellen viktig å dele.

Menighetene har staber som består av mange kompetente og engasjerte ansatte. Også her har vi en god blanding av kontinuitet og fornying, unge, eldre, kvinner og menn. Jeg har fått høre mye godt om de ansattes arbeid på alle fagfelt når jeg har møtt lokalsamfunnet denne uken. Det gjør meg stolt på vegne av kirken vår!

Alle arbeidsfellesskap trenger kontinuerlig oppmerksomhet om samhandling, tverrfaglighet og respekt. Jeg vil oppmuntre til å fremsnakke kollegaers betydning for helheten, og til å skape rom for hverandre, slik at dere sammen med råd, kolleger i prostiet og hele bispedømmet klarer å skape Mer himmel på jord.

Med en befolkning på nesten 30.000, tre sokn med høyt aktivitetsnivå og lokalmiljøer med stort mangfold av kultur- og organisasjonsliv sier det seg selv at det ikke er mulig å oppleve

alt som skjer i dette visitasområdet på tre dager, selv om det går fra morgen til kveld!
Likevel vil jeg si at jeg gjennom programmet som var lagt opp har fått god innsikt i både kirke- og samfunnsliv. Jeg har opplevd at dørene står åpne for kirkens deltakelse på mange områder, og er helt sikker på at kirkens tilstedeværelse i samfunnet er helt vesentlig for at mennesker skal få leve gode liv med mestring, mening og håp i dette området.
Så er det viktig å huske, når vi står midt oppe i alle gode planer, ønsker, visjoner og aktiviteter, at hverken hver enkelt eller kirken bærer seg selv. Vi er båret av Jesus Kristus, som bøyde seg ned til den nedbøyde og spurte «Hva vil du jeg skal gjøre for deg», og som lovet å være med oss alle dager.

Må Gud velsigne den enkelte av dere, og alt liv og arbeid i menighet og lokalsamfunn.

Kari Mangrud Alvsvåg
Biskop i Borg

Gud, du sender ditt regn

T Ingrid Brækken Melve (2019)
M Solveig Spilling Bakkevig (2019)

C Dm G7 C
1. Gud, du sen - der ditt regn o - ver hus - tak og ga - ter og
Am G#dim E7 Am
små - barn som plud - rer og voks - ne som pra - ter og
F G Am Em
no - en som grå - ter og no - en som ler, og
Dm E/G# Am /G F
no - en som els - ker og no - en som ber. Men
C/E Dm Dm/F Dm Gsus4 G
når det blir stil - le kan vi hø - re:
C Dm E7 Am /G
Ref: Et brus gjen - nom trær - ne, en vind fri og ny:
F Gsus4 G C
Gud er midt i vår by! _____ *

* Salme 46,6

2 Over livsangst og sorg og kvadratmeterpriser,
og krisen når ingenting hjelper mot kviser,
og de som har krøllet seg inn i seg selv,
og Peter som sviktet en skjærtorsdagskveld.
Når regnet har stilnet kan vi høre:

REF:

Et brus gjennom trærne,

en vind fri og ny:

Gud er midt i vår by!

3 Over alle som ber om å få noen mynter,
og de som er fanget i NAVs labyrinter,
og de som kom hit fra et helt annet sted,
det regner på alle som drømmer om fred.
Men når det blir stille kan vi høre: (Ref)

4 Over småbarnsforeldre som alltid er trette,
og de som er tomme selv om de er mette,
det regner på de som tror Gud er en løgn,
og de som har festet i tre-fire døgn.
Men når det blir stille kan vi høre: (Ref)

5 Over tenåringsjenter som tenker og tenker,
og sørgende gamle og stilfulle enker,
det regner på bitre og ensomme menn,
og bortkomne sønner som aldri drar hjem.
Men når det blir stille kan vi høre: (Ref)

6 Og vi takker for dager hvor byen vår smiler,
selv dressmenn tar av seg sin jakke og hviler.
Se, bobler av såpe flyr over en park,
lik duer som letter fra urtidens ark.
Og om vi er stille kan vi høre: (Ref)

7 I fra gudshus og gater og undergrunnsganger
hviskes det bønner og nynnnes det sanger:
Må blomstene spire der regnet har falt
Guds evige kjærlighet speiles i alt!
Og om vi vil lytte kan vi høre: (Ref)

Mer himmel på jord

Strategiske mål for Den norske kirke i Borg
I perioden 2022–2029 vil vi at:

1. Den norske kirke er synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjerer seg i menneskers liv.
2. Flere opplever tilhørighet og fellesskap ved å søke dåp, konfirmasjon og delta i barne - og ungdomsaktiviteter
3. Flere deltar i og opplever gudstjenester, kirkelige handlinger og kirkelige møteplasser som inkluderende og trosstyrkende fellesskap.

Den norske kirkes strategi for 2022–2029	 Kirken åpner rom for tro	 Kirken er der livet leves	 Kirken er mer for flere
 Kirken for den enkelte	Forkynner evangeliet til mennesker gjennom hele livet	Styrker kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner	Gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap fysisk og digitalt
 Kirken i samfunnet	Fremmer verdier som utfordrer og som bygger et godt samfunn for alle	Bidrar til å virkeliggjøre bærekraftsmålene – lokalt, nasjonalt og globalt	Motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på
 Kirken som organisasjon	Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke	Samhandler med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn, offentlige, private og ideelle aktører	Skaper mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena

Den norske kirke er en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus.



DEN NORSKE KIRKE
Borg bispedømme